

Merve Acır

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.03.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Merve Acır

Eserleri:

Affet Apollon

Ben ,

Troya Kralı Priamus'un üstüne titrediği alevden lale.

Hekube'nin en güzel kızı ve Helenon'un ikizi,

Kassandra.

Annemin bana dokunduğu ilk an gibi ölmekti niyetim.

Ve ,

Akreple dans edip , varacağı yerde beklemekti hayalim.

Yelkovan benim sevgilim.

Apollon ,

Aşk Tanrısı yüce Apollon,

Adına lanet !

Gördüğün de evinden beni, güneşin bahçesinden.

Ve ,

Kalbi farklı atmaya başladığında ,

Bilmezdim Daphne'ye benzemesi için kaderimin yalvaracağımı.

Zavallı Daphne.

Zavallı ben .

*Güzeller güzelim,Kassandra'm. Olursan benimle birlikte ,edebilirim seni akrebe galip.

Geleceği görmek mi ?

İlk an gibi ölmek mi ?

-Kabulümdür yüce Apollon !

Bir Tanrı'nın aşık olduğu kadınım ben. Ben , Kassandra. Üzerimde güneşin ışıkları,saçlarımda alevler. Akrebi yendim dün. Artık bana varır saatler.

Dokunmak istediğinde bana Apollon , bahçelerinde güneşin,

Olamadım bir sonraki an.

Cevap belli olduğunda lanetlendim,

Kalmam gerekendi hep o ilk an !

Güneş kavruldu , gördüm.

Şifa okları zehir saçtı,savaş çığlıkları etrafı sardı,

Delirdi Apollon ,

Apollon, delirdi !

*Öyleyse Prenses Cassandra, öyleyse eğer. Bundan sonra ki hayatın kadın olarak geçer.

Öyleyse Prenses Cassandra, öyleyse eğer. Bundan sonra ki hayatın , inanılmayarak geçer.

Anlamalıydım Apollon ,

Anlamalıydım seni !

Truva atı gelmeden,

Açmadan kapıyı elleri,

Ölmeden babam ve güzeller güzeli diğer yarım.

Ölmeden annem ve soyadımın temsili karındaşlarım.

Anlamalıydım Apollon ,

Anlamalıydım seni.

Agamemnon almadan beni,

Edilmeden cariyeye halvete,

Bir kadın tarafından kılınmadan katlim vacip,

Ve ölmeden bir adamın eteklerinde .

...

Ellerimle lanetledim kendimi.

Tutamadığım sözlere dönen dilimle,

Ne istediğimi bilmeyişim,

Ve

Her şeyi isteyişimle,

Anlamalıydım Apollon,

Anlamadım seni .

-Hades'den kurtarın beni !

Merve Acır

Bekleyen Kabir

Şu an şehirler arası bir yoldayım .

Gittiğim şehir , kabrimi inşa etmiş , varmamı bekliyor

Ayrıldığım şehirde , ben kabirleri yıkıp çıktım .

Bugün sana doğdum , bu gece sende öleceğim.

Neyin beklediğini bile bile ne diye gidersen beşer!

Şaşmak için giderim kaderin yazılanına .

Bilmez miydim böyle olacağını

Ve hatta

Ben değil miydim sürünmektense ölmeyi yeğleyen .

Rüzgar Değirmenleri var karşımda.

Nasıl paralıyorlar rüzgarı .

Nasıl ayırıyorlar her zerresini birbirinden de öyle yeniliyor rüzgar .

Ben bir lodostum ,
Bu gün duruldum.

Sen !

Bülbüle gam düşürmeye beklersin beni .

Ben , güzel göreceğim son şeyi kazımak için hatırıma , gelirim sana .

Şayet ,

Bir daha hiç bir şey güzel görünmeyecek bana .

Ve belki

Bende onlara .

Allah şahittir istemiyor değilim yıkılsın bu yol da ,

Biraz daha benim kal .

Sen hiç öyle hissetmesen de , Ay bilir bunu , Güneş hatta ve hatta yıldızlar .

Allah şahittir istemiyor değilim .

Dağlar önüme bir derin pusu .

Ve ben ona düşeyim .

Ona dūşeyim de ,
Dūşmeye varamayayım sana .
İsterim , sen elini bulama kana .
Veren alsın hayalini .
Veren alsın nefesimi .
Hava kararacak birazdan .
Ve ben bilirim ki ,
İstemesem de varacağım yanına ,
El mahkum !
Adımı Andığında yanında olmaya and içtim .
Kaderim , ellerinle biçtiğin .
Hamd olsun .
Merve Acır

Ben Dışında Her Şeyin Ta Kendisi

Tükenmekteyim!

Bereketi çekilmiş topraklar gibiyim, çöl toprakları.

Her zerrem , çatlaklarla dolu.

İçime sızmak isteyen her yenilmişlik zerrelerimden akıyor.

Her çiçeği , narin duruşlarıyla , mis kokularıyla , dikenleriyle ve asaletiyle sinemde barındırabilirken önceden,

Şimdiye bir tek kaktüslerim kaldı ,

Kaldı zehirli otlarım.

Fırtınalarım var gözleri kör eden lakin kendi çatlaklarına teğet !

Her boşluğu dolduran bir tek kendine yetemeyen.

Bereketi çekilmiş topraklar gibiyim, yağmur yüzü görmeyen,

Çiçek kokusu bilmeyen...

Bitmekteyim !

Kum saatinin içinde düşmekten korktukça alaşağı olan bir kum zerresi gibi,

Kendini yakan bir orman,

Ormanı yakan bir odun gibi.

Solmaktayım !

Kurşuniye çalmış bir gündüzün gök yüzüyüm.

Geceden renksizlik ödünç almış bir aydınlığın karanlığıyım.

Ben artık,

Kurşuniye bağlanmış bir ebruli...

Artık atlanacak uçurumun kenarıyım.

Yangınların kıvılcımı.

Şebekesiz bir sokak balkonuyum,

Sulanmış bir kül tablası.

Camiye yapılan bir kundaklamayım belki,

Trafik canavarının arabası.

Seri katilin silahıyım anasını satayım.

Belki, taşmış bir logar...

Siyahı beyaza çalan bir fırçayım hamd olsun,

Malzemedен çalan bir müteahhit...

Ben her şeyim artık.

Sinema koltuklarına , kanına değmiş iğneyi bırakan AIDS'li,

Töreyi sürdüren bir aşiret ağasıyım ben!

Tavşanı avlayan avcı,

Kuşları öldüren sapanım.

Yenilmekteyim !

Kıyamet gününde öleceğini bilse de gururla duran mağrur Şeytan ,

Ölüme en yakın anım ben,

Riyakarlıklarımıdır belki,

Ya da yakayı bırakmayan yüz­süz geçmiş.

Kazandırsa da kaybettirse de daim kazanan kumarım ben!

Dansta ayağı takılan romancı ,
Barındırdığından korkan bir mabed,
Kayıp dűşen bir yıldız,
Yazmak isteyen bir kalem,
Yağmak isten yağmur,
Telefon başında uyuklayan bir yaren,
Ya da sadece noktayımdır belki...

Dođmamıř çocuk kadar bihaber dűnyadan,
Melekler kadar şaşkın hareme
Ve bir sultan kadar hükmedemeyen hiç bir şeye..

Ben dışında her şeyim ben !
Ben dışında her şeyin ta kendisi.

Merve Acır

Benim Adım Cüzzam

Bana şiirler yazan bir adam var.

Ona yazıyorum bu gün.

Ona yazıyorum çünkü tertemiz sayfaları var.

Kendini benimle kirletsin istemiyorken yazıyorum hemde.

Kendi mürekkebimle.

Bir bilse gerçekten güldüğünde onda neler görünür,

Yakmazdı kendini cehennem dolu kahkahalarımda benim.

Bir bilse bana bakarken tertemiz gözlerinden Mezopotamya'nın en nadide ırmakları akar ve dünyanın en güzel bahçeleri görünür,

Vurdurmazdı kendini ok dolu bakışlarımda benim.

Günlerdir tek harf dahi akmamış mürekkebimle ona yazıyorum bu gün.

Yıkılmış bir saltanata kral olmak istemesin diye.

Gökten düşmüş bir meleğe elleriyle kanat örmesin diye.

Kurumuş nehre bardakla su dökmesin diye.

Gerdanım yaralı benim ,

Derim dökülüyor,

Dilimde ur var..

Ya öpmek istersen gerdanımdan ?

Ya dokunmak isterse tenin tenime ?

Ya adını duymak istersen dilimden bu sevdanın ?

Ona yazıyorum.

İstemesin öpmek ,

Kaçsın dokunmaktan

Ve

Aciz olsun duymaktan.

Bana şiirler yazan bir adam var.

Ona yazıyorum bu gün.

...

Baksam bir kez ona ,

Güneş batıyı eder ana...

Dokunsam...

Dokunsam bin dereden lavlar akar şehirlere

Ve

Ağaçlar düşmeye başlar göğe.

Bakmayacağım.

Yakmayacağım seni.

İçimde öyle güzelsin ki,

Kirletmeyeceğim gözlerini...
İçime dönmüş namlularım var benim.

Varsın patlasın silahlar çıksın harp.

Şayet yanmandansa ,

Kendi namlumdan çıkar kendi kör kurşunum.

Ateşini de gözlerin çakar barutumun...

Mayınlar döşeli yüreğimde,tenimde.

Gelsin patlasın bombalar , kan götürsün gövdeyi

Şayet ölmendense ,

Kendi ayağım kopar kendi mayınımdan.

Sen de duymaz olursun patlamamdan...

Bana şiirler yazan bir adam var

Ona yazdım bu gün.

Yorulmasın ,

Düşmesin,

Ölmesin diye.

Benim gecelerime güneş doğmuyor bilsin diye.

Aydınlığını karanlığıma yedirmesin diye.

Gülüşünü kahrıma takas etmesin diye.
Yarınını dünüme öldürtmesin diye...

Ben bir kara deliğim ,

Ben de kaybolmasın diye.

Lavları delmesin diye...

Lavları, delmesin diye...

Benim adım Cüzzam...

Bulaşmasın diye.

Merve Acır

Biraz Ben Dumansız Ateşten

- Gökyüzüne bak , eminim sana alkolden daha iyi gelecek. Eminim yazacak harika şeyler bulacaksın.

Gökyüzüne baktım bugün. Şansıma şehrimin göğü bile asi. Kızıla boyamıştı dudaklarını ve kaşları kara bulut. Kim bilir Tanrı katında neler oluyordu. Yazdırmadı, ne yer ne gök. Bir kibrit çıktılar bu gün önümde,kısacık belki bir saniye belki bir kaç salise. Alevin dans ettiğini gördüğümde havayla,sen geldin aklıma. Çıktığından değil de geldin işte. Ona yazıyorum bugün .

Delice düştü aklıma, seni ilk tanıdığımda günlüğüme yazdığım cümle;

- Gelirsen , saçlarımla yıkarım yüzünü.

Manasız belki ve belki imkansız. Edebi bütün terimleri yan yana kullanmak ve her birinden ayrı ayrı binlerce şey anla istiyorum. Ben boşluk kullanmadan yazayım sen nefes alarak oku ya da ben sayfayı boş bırakayım sen nefessiz kal bakınca.

İçimde derin yarıklar.

Derim parça parça.

Hiç bir kelimeyi yanındakine muhtaç etmeden fütursuz bir savurganlıkla ben deniz Yazar. Ve bunlardan anlam çıkartma sorumluluğunu yüklediğim sen Yakan.

Umutla bir derdin mi var ?

Gün geçtikçe bağlanıyor insanlar , umut etmeyen hor görülüyor ve kırılıyor kalemleri,

Umut bir ekmek , bir su, bir nefes gibi.

Yıkıldığında , edeni toplayacak kimse kalmasın diye herkes umut etmeli ! Pehh.

Yazdıklarımın hiç bir şey anlamayacaksın biliyorum.

Kimse anlamayacak. Anlayacak biri bile olsaydı yazmazdım zaten.

Her kulvardan hayatla savaşıyor bir kadının belirli bir konusu olabilir mi yazmak için ?

Hangi konu diğerinden daha önemli ?

Yaşadığım derin lanetler mi ?

İnanmadığım her şeyin tek tek başıma gelmesi mi ?

Parayla olan kavgam mı ?

Gururum mu ?

Aşkı tanımayıp seninle tanışmam mı ?

Şimdi ben buraya , içimin lavlarla kaplı olduğunu yazsam kim inanacak?

Şimdi ben buraya , tek bedende kaç kişi olduğumuzu yazsam kim inanacak ?

İnsanlar inanacakları şeyleri okumak istiyorlar ve ben seni anlatmaktan bu yüzden vazgeçtim çünkü,

Çünkü,

Kazanacağım savaşılar, inanmalılar, inanmalıyım.

Ve ben seninle olan savaşımı, savaş başladığında kaybettim.

Aynı yerden baktığımda bile gördüklerini göremediğim insanların içinde , bu yalnızlığım bu inançsızlığım ve bu aitsizliğimle, senin sesinin bile asimile etmesi beni ve benim kendimi sevme ihtimalimin ne demek olduğunu tahmin edebilmen için sana içimde ki şeyden bir parça göstermem gerekirdi. Yapamadım.

Deliliğimin boyutunun ne denli olduğunu bilseydin,

Giderdin.

Hoş, gelmedin de o başka mevzu...

Yazmaya başladıktan sonra tekrardan, fark ettim de konu sen değilmişsin. Sen kapıyı aralamışsın ben yine söküp atmışım menteşeleri. Bir teşekkürü borç bildim sana lakin etmeyeceğim.

Bir hikayem yok sanıyordum.

Benim bir romanım varmış.

Azil'in dehalığıyla deliliği arasında ki ince çizgi de neymiş.

Mira'nın yarısı çamur yarısı dumansız ateşmiş !

Merve Acır

Gecenin Çocukları

Büyüyor karanlık ,

Annesinin el bebek büyüttüğü bir çocuk gibi , hızla , hırçın ve dediğim dedik kadar şımarık .

En derinlere giriyor .

Aydınlığın kokusu neye sinmişse zapt ediyor ,

Bölge belirliyor .

İşaret bırakıyor .

Bir kere değdiği yerden ,

Bir daha silinmiyor .

Büyüyor karanlık .

İncindiği yerden kopuyor tüm iyi şeyler .

İçimde bi yerlerde ,

Ne zamandır varlığını dahi unuttuğum bir his .

Kaburgalarım kaşınıyor yine .

Yine irin bulaştı bi yerlerine .

Büyüyor karanlık ,

Büyüyen bir kadının içinde .

Yine deli bir öğürme hissi .

Kusarsam balçık kusucam belki ..

Bir kahkaha var ,

Kulak zarımı içten delen .

Akarsa balçık akacak belli .

Varsa ,

Ölüyor aydınlık ,

Ölen bir kadının içinde .

Savaş kaybediliyor .

Gecenin çocukları kazanıyor .

Adem'in oğullarına karşı ...

Merve Acır

Geray'a Bir Mektup

Affet Geray.

İsminin semada bıraktığı tondur bunu emreden.

Karanlığı aydınlatan tonusun sen Ay'ın.

Bırak öldürsünler kecliğini,

Katli vacipse aracı onlar.

Sonu belliyse, aracı olandır ancak onlar.

Varsın ismi içinde kalsın,

Varsın söyle , Mağripten Maşruğa yayılsın.

Varsın ismi en mukaddes sözlüklerde yer alsın,

Varsın, Sağır Sultan sağır kalsın.

Kırılınsın burnunun kemiği icap ediyorsa kanın kokusundan.

Sen damla damla tüken gerekiyorsa,

Ben senden göl var ediyorum.

Kulaklarına kurduğum cümlelerimin , söndürmesi gerekirdi içinde ki çağlayanları.

Ama onların bir damlası , yakmaya yetti dağlarını.

Affet Geray.

İsmindir semaya bunu emreden.

Gülme,

Yüzünde görmeye dursunlar, bilirsin bin bir darbe.

Gülme,

Gözünde görmeye dursunlar , bilirsin hayasızlar.

Anlama olan biteni,

Bir dokunuş değil mi bin anlama bedel.

Ve sen ,

Yıllarca kaybolan, ruhunun dehlizlerinde,

Ve sen,

Yağmuru bekleyen , Sahra çöllerinde.

Ve sen,

Gülümsesin diye tüm kadınlar,

İntiharını bir senaryoya dönüştürüp,

Her gün kendi sandalyesine vuran.

Sensin o..

Sen.

Dokun Geray , bir de sen dokun.

Bir kez de sen dokun elime.

İçimi gör.

Bağışla kendini,

İsteme intikam !

Ya kurtul o araftan ,

Ya da iste, ölelim birlikte o göz mavisi odanın karanlığında.

Çekip gidelim o tarafa.

Merve Acır

Karındaş-tık

Biz eskiden , çok eskiden , alfabem son harfini kaybetmeden önce , aynı yastığı ıslattık seninle aynı dertten.

Hep sözcüklerleydi derdimiz.

Kardeş kelimesinin anlamını genişletirdik her yeni gün.

Biz eskiden , sanki çok eskiden , alfabemden silinmeden son harf , acıya daha fazla ne kadar gülebiliriz diye sınırlarımızı zorlardık.

Hep zamanlaydı problemimiz.

Yan yana olduğumuz günü nasıl uzatabiliriz olurdu tek derdimiz.

Takvime bakmazdık, günü , ayı , yılı çok takmazdık.

Saat sadece hoş bir aksesuar olmuştu bize hep.

Birbirimizin yanında, çırılçıplak hatalarımızla, toprağın bizi alacağı gibi kabul edip deli gibi dalga geçerken, başkası varken pençe kesilirdi ojeli tırnaklarımız adımızı andıklarında.

Şimdiki zamanda ,

Yağmur yağıyor şu anda Adana'ya.

Şimdi yastığın tek yüzü ıslak,

Günler uzadıkça uzuyor..

Sözcükler kendi anlamlarından bile uzakta , sanki mecalleri yok taşımaya, sıırıslıklamlar.

Acılar kahkahalar içinde bana gülüyor.

En fazla ne kadar susabiliriz diye birbirimizi denerdik eskiden biz. Sanki çok eskiden.

Şimdi en fazla kaç kelime edebilirim ki diyorum. Kime ?

Neyse..

Demiştim ya zaten.

'Biz' eskiden...

Eskidik biz.

Çok eskidik..

Merve Acır

Manik Alevler

Yanacağımı bilseydim,yakardım o geceyi,
Yine de deymeZdim sana.
Alevleri yaratmak başka,
Yanmak başka.
Bahsetmek ve bahşetmeyi karıştıyorum artık,
Bir yerlerden duman tütüyor.
Neron İşini çoktan halletti.
Kayra Afrika'da ölüm döşeğinde
Ve Kinyas,karısının kollarında.
Ben olamam değil mi Mira ?
Kaburgalarımın altında bir fokurdama,
Arpa olmalı ya da anason sebebi.
Kaynıyor olamam herhalde,
Yanıyor olamam değil mi Mira ?
Bir damla gözyaşıyla yakmaya çalıştığım doğrudur bu şehri,
Ve bir kibritle durdurmak selleri.
Doğrudur,yıldızlardan atlamak için istikameti gök eyleyişim,
Ve yine doğruydu arşa çıkmak için yer kabuğunu delişim.
Bir yerler yanıyor.
Rapunzel çoktan kesti saçlarını,
Piraye öleli yıllar,
Ve Nazım seveli kadınlar.
Ben değilim !
Leyla mutlu öldü,
Varsa da Mecnun yanına varmasa da.
O yanmadıysa,ben değilim !.

Kendim çıkarmadıysam yangını yanamam.
Kirpiğimden düşmediyse kıvılcım.

Hedefi ben seçmediysem ve hatta vurulduysam 12'den,
Yanamam.

İçerisi fazla sıcak.

Ellerim buz kesti.

Tırnaklarımdan titrek dumanlar,

Nefesim buhar yudumlar.
Gördüysem ne olmuş seni !

Dokunduysam,

Ne olmuş okşadıysam sesini.

Yara izini kazıdıysam aynı yere.

Yanmaya sebep mi ?

Kaldıysa nefesin tenimde ,

Yakmana neden mi ?

Ben yanıyorum Mira !

Gözlerim kızılın elli tonu,
Gecem kan çanağı yorgan.

Dokunduğum yerde beş parmak is.

Durduramadığım bir ateş silsilesi,

Alevler manik,

Alevler depresif,

Fütursuzca kavruluyor içim.

Kar için yazılıydı bunlar, beyaz ölüm,

Bir kardelen kopar gelirdi yerden,

Kurtarırdı bütün umutları,

Umutlar yeşerirdi anarşist bir çiçeğin renginde.

Ve dört nala koşan bir Arap kısrağı ,

Takardı tasmaşını yarınların.

Ama lav delinir mi Mira ?

Ateşte çiçek yetişir mi ?

Yananı severiz biz,

Yangına baş kaldıran sevilir mi ?

Lav Mira,

Lav, delinir mi ?

Merve Acır

Mendirek

Kızgın nehir vardı ayaklarımızın altında,
Bir feryatla yakıyordu dağları yağmur,
Islanıyorduk.
Arınır gibi,
Sanki sıkılır gibi İsa'yı çarmıha gerenlerden,
Utanır gibi,
Hasan Hüseyini katledenlerden...
Sesimizi yutmuştuk sanki,
Yutmuştuk kursağımıza dizilenleri tek tek.
Yutmuştuk ihanetleri hepten.
Eksik yanlarımızı mı düşünüyorduk ?
Yarım kalışlarımızı mı ?
Yoksa ,
Düşünüyor muyduk hiç tam olmayışımızı ?
- Zor bir soru muydu ?
* Efendim ?
- Cevap vermedin.
*Neye ?
- Dedim ki, seni hayatta en çok ne mutlu eder ?

Duymamıştım onu,
Konuşmasını da beklemiyordum zaten.
Ama konuşmuştu,keşke yapmasaydı dedirtecek türden hemde.

Düşündüm, cevabını bilsem de sorusunu.
Aşağıda nehir , sanki soruyu duymuş gibi delirdi iyice,
Delirdi ve sanki yağmurun yakmasına kızdığı için bizi ,
İyi niyetinden belki,
Doldu içime söndürmek için ateşi.

Bir cevap beklediğini biliyordum ,
Ama sanki beklemiyormuş gibi çevirmişti kafasını ufka,
Sanki , dalıyordu aşağıda ki nehre ve çıkartıyordu kafasını yeniden göğe.
Zaman tanıyordu bana,
Cevap vermeme özgürlüğümü de koymuştu karşıma.
O yüzden duruyordu sanki öylesine sormuş gibi.
Bu onun , seçim senin demesiydi.

* Babamdı...

Gözlerime baktı. Saçları dalgalandı o sıırıslıklam haliyle.
Uzun sürdü arayışı.Tekrar çevirdi başını, bulmak istemediği bir şeyi bulmuşçasına.

- Özür dilemeli miyim ?
* Hayır
- Ama dilemem gerekiyor.
* Gerekmiyor.

Biliyordum, hiç konuşmamış gibi davranacaktı ama ,
İçinde ki Gayya'sı büyüdü.

Suçladı kendini , daha kabuk tutmasına bile izin vermediğim yarımı kanattığı için.
Kim bilir kaç kaburgasını kırdı içerde,
Kaç kesik attı hastalıklı ciğerlerine...
Derisine içerden kaç dikiş gerek artık.

Yağmur terk ediyor dağları.
Rüzgarda diniyor, sakinleşiyor taşkın nehir.
Gitmek isteyecek birazdan.
Esprisinin kalmadığını düşünecek bu soğuk kayanın.

Üşüyor biliyorum.
Üşüyen teni,
Ne ben ısıtmaya yelteniyorum ,
Ne ısınmaya teni..

Nehirin duruluşunu seyretmek, aldı götürdü beni.
23 Aralık'tan beri,
Ne bir nehir oldum, ne tanyeli.
Yüreğimin yarısı gittiğinden beri,
İçime tuz oldum , sorana merhem.
Anneme hatıra,
Kendime özlem.
Gittiğinden beri Mendireğim,
Ne bir söz oldum ne de kelam.
Yıkıldığından beri sallanmaz tahtım,
Ne zafer oldum harp meydanında ne de bir külçe altın.
Yerle bir olduğundan beri Dağım,
Ne bir yerim oldu ne de bir adım.

Artık ben ne tam olurum ne de yarım.

- Anlıyorum seni.
*Neyi anlıyorsun?
- Görüyorum işte.
* Neyi ?
- İçini Adam.
* ...
- Boşluğunu görüyorum, görüyorum dolamayacağını.
Kızıyorum kendime, bütün ihtimallerini düşünüyorum hayatın, bütün olurlarını,
Hiç bir ihtimal yaklaşıyor bile yanına seni tamamlamanın.
Hiç bir olasılık eritemez bile içinde ki buzdan dağları.
Hiç bir yağmur söndüremez içinde ki yangınları.
Konuşmasan da duyuyorum sesini.
Gözünden düşmüyor belki ama içine akıyor yaşların.
Bağırımıyorsun ama kulağımı sağır ediyor çığlıkların.
Ve ben ancak ,
Oturabiliyorum yanında eylemsizce.
Hiç bir iş zorlamadı beni bu eylemsizlik kadar.
Hiç bir şey ağrıma gitmedi bu kadar.
Bu kadar yersiz, bu kadar gereksiz olmadım hiç.
Eğer sorsalar bana , gayen nedir diye,
İçinde ki boşluğu , kendi içime basmak derdim.

Bir kez daha baktı bana,
Gözlerime değilde saçlarıma.
Biraz sallandı ileri geri..
Dudağını kemirdi dişleri.
Bir şeyler daha söylemek istiyor ama bu kadar uzun konuştuğu için vazgeçmiş gibi,
Çevirdi kafasını yine,
Şanki nehirle bir bağ vardı içinde.
Durulmuştu nehir ,
Bütün içindekileri kusmuş gibi.
O'nun gibi.
Yağmur da dindi,rüzgar da sindi.
Söylenecek her şey bitti...
Gitmeyi ben istedim.
* Gidelim mi ?

-.....
* Hadi..

Önce ben kalktım ayağa.
Fark ettim ki, benim Mendireğim gömülse de sulara,
Onun Mendireği yanında.
Benim elimden bir şey gelmedi ama,
Ben gömülmeyeyim diye sulara,
O hayatının en büyük savaşında.

Tuttum elini,kaldırdı kendini.
Buz tutmuştu elleri...

Elinde olsa , üfleyerek söndürürdü içimi , bildiğimden.
Üfledim ellerine , yüreğimden.
İlk defa gülümsedik.

Artık gitmeliydik,
Yutup bütün nehrin suyunu

Ve söndürüp yanan dağları bir mum gibi iki parmağımızın arasında,

İzin vermeliydik soğuk kayanın da ısınmasına.
Dokunduğumuz her yer buz,

Baktığımız yer kor ateş.

Ve sesimiz , Sur'un son melodisi gibi kıyamet peydahlar kulaklara,

Biz,

İki yabancı, Kalu Bela'dan tanıdık.

Artık , yok olmalıydık.

Merve Acır

Rotasız Seyyah

Tan ağarıyor. Sema da ki zümrüt sönüyor.

Ben, hangi sayfasının arasında sıkıştım bu hikayenin ?

Ya da

Bu hikayede miyim ?

Gökyüzü alabildiğine alacalı,

Ve ben olabildiğimce alabora.

- Sevemiyorsun diye başkalarını suçlama !

Haklı.

Ama duydu sadece beni dinlemedi.

Dinlese haklı değildi.

Dinlese incitmezdi.

Böyle görüldüğümü öğrenmesem , incinmezdim.

Hangi kelimeleri geçirmeliyim işitme süzgecimden.

Duymayıp dinlemeliyim bilmiyorum.

Burası bir hayli kalabalık

Ama gelsen baksan,

Kokusu geçmiş bir fincan kahve,

Tanyeli

Ve

Ben.

Zamanın arasında ki rotasız seyyah.

Pusulası can yangını

Nerede yanacaksa

Orası Kuzey.

Küllerinden bir tek Anka mı doğar ?

Eğer öyleyse ben neyim ?

Ben öyleysem eğer

Anka anca bir lira eder.

Anlatılmadı diye hiçe vardı hikayelerimiz.

Yok olduk ya da var olmaklaydı problemimiz.

Biz neyiz ?

Ben bunları düşünürken oldu sabah.

Kaç adamın daha omurgasını kıracağım ?

Kaç kadının daha hayalinde ki adamı yolacağım saçlarından ?

Kaç havva kızı savaş ilan edecek klanıma ?

Kaç adem oğlu daha kıyacak uykularıma ?

Cevapları yok .

Yok'a dair her şeye sahibim bu saatin içinde.

Var'larım da var elbette lakin bir dolar almaya yetmez.

...

Vücudum kaşınıyor.

...

Bir adam var peşindeyim.

Ama siz bilmezsiniz buralardan değil.

Farklı bir yerde aftarı.

Ancak rüyalarımda varırım yanına,

O yüzden uykularımda Yok'larımda.

Bir adam var peşindeyim.

Bilmezsiniz arşın arşın göklere kanat çırpmayı o diyarda.

Bilmezsiniz bulamayınca yedi katı yedi kere didik didik etmeyi.

Bilmezsiniz bulmak için bedeni terk etmeyi.

Adı kadar güçlü bende izi.

Demir kadar kuvvetli bekleyişi.

Sarsılmaz.

Yine sabah oldu.

Bir gün daha sıkıştım riyalarınızın içine.

Bir gün daha katledilecek aftarı , ulaşamadım diye dizine.

Sesi kulaklarımda sancı.

Adım , dilinde şarkı.

Nereden nereye vardı konu.

Üç farklı acı ię iğe kokteyl oldu.

Üç farklı şiir yazıldı üç aynı şairden.

Bir göreceksiniz, tamsanız eğer.

Sabah oldu işte.

Bitti egemen olduğum saatler.

Hepiniz tek tek hoşta kalın.

Selamlar

Ve hatta

Sevgiler...

Merve Acır

Sa'rfınazar

Daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim.
Tüm galaksiler içinde dans ediyor gibi parlıyordu gözleri.
İri iri.
Üzerine giydiği her şey önemini yitirmişti ,
Yitirmişti giyemedikleri.
Onun bir yerler de fotoğraflarının çekiliyor olması gerekiyordu.
Onun bir yerlerde birilerinin prensesi olması gerekiyordu ama buradaydı.

- Aç mısın ?
*Evet abi .
-Yemek yiyelim mi ?
*Parasını ver sen abi. Ben yerim.
-Olmaz yiyeceksek birlikte yiyecez.

Belliydi düşünüyor olmasından , gerçekten açtı ama, alacağı paraya da ihtiyacı vardı.
* Versen olmaz mı abi ?
- Merak etme seni kaçırmayacağım.

Kıkırdadı. Müzikten çok anlamam ama bir üstadın bir araya getirebileceği hiç bir nota bu kadar güzel gelemezdi kulağıma.

*Yok be abi ondan değil.
- Ee ne o zaman ?
* Kardeşime de götürmeyeyim mi ?

...

Akrep yönünü şaşırdı .

...

Evde beni bekleyen kardeşimin aç olup olmadığını düşünmemiştim daha önce.
Bırakın onu ,
Mutlaka yemiştir diye bile geçmedi aklımdan.
"Beni bekleyen" cümlesi bile yanlışlıkla çıktı ağızımdan.
Belki şu an aldatılmasaydım ,
Canımın yangını soğusun diye avare gibi dolanmasaydım sokaklarda,
Sigaram beni sarsın diye kıvrılmasaydım şu banka,
Keyfim yerinde olsaydı eğer,
Eğer içimde sızı yerine kelebekler olsaydı,
Asla göremezdim onu, fark ettim.
Hala yüzüme bakıyor.
Kaç dakikadır kendi içimde konferanstayım bilmiyorum.
Kaç dakikadır , içimde benden geriye kalan şeyin insan olup olmadığını sorguladığımı bilmiyorum.

Arabaların yanına geldiklerinde , keyfimiz kaçmasın diye camımızı kapattığımız her çocuğu görüyorum.
Görüyorum içlerinde ki insanları.
Görüyorum gözlerinde ki çaresizliği,

Hayallerini görüyorum.
Sahip olmadıkları oyuncakları .

-Kaç yaşında kardeşin ?

* Üç yaşında .

-Adı ne ?

*Filiz .

-Annen mi bakıyor?

*Yok abi , yengem bakıyor bize.

-Neden ?

*Bilmem ki abi , ölmüş herhalde annem.

-Nasıl bilmem , Filiz üç yaşında dedin, sen kaç yaşındasın ki ?

*Altı buçuk abi.

-Şaka yapıyorsun !

*Vallahi abi yengem diyor Ekim'de doğmuşum yani 4 ay sonra yedi yaşına gireceğim.

...

Anlamadı beni.

Anlamasın da.

Sormayacağım daha fazla ona.

Ama gülmeyeceğim bir daha.

Biz ne zaman öldük ?

İşığımız ne zaman söndü ?

Ne zaman yok ettik tüm varlıkları ?

Ne zaman kör olduk da karardı İnsanlık ?

Nasıl geçtim dün o çocuğun yanından teğet !

...

İlgisi ellerine kaymıştı.

Mendillere.

Şu an akıtsam içimde ki çirkefi yere,

Ne o mendiller yeterdi silmeye ,

Ne yerler yeterdi çirkefe.

- Senin adın ne ?

*Meral.

Ayağa kalktım.

Kapatılabilir miydi o eksikliğimin üstü parayla,

Bir tebessüm bu kadar mı ağır gelirdi bir insana

İnsan ...

insanlık,

Meral ve ben.

O karnını doyurdu,ben ise eksik yanıma.

Ben sustum, o sustu ,insanlık sustu ...

Merve Acır

Sessiz Ol Heper

Sessiz ol Heper.

Bilirlerse varlığımı kaç çivi çakılır avuç içlerime ,

Kaç çarmıha asarlar beni bilemezsin.

Kanım, ellerine dökülür sıcacık,

Ve sen ,

Amin diye onu yüzüne sürersin.

Sessiz ol Heper.

Bilirlerse benim dokunuşlarımı,

Pusatlarını çıkarmazlar.

Bilemeyiz kim Gayya kim Afra.

Ve sen,

Önün açık yürüyemezsin.

Göllerimizi zehirler, bahçelerimizi biçerler.

Saçlarımı yakar , beni viran ederler.

Duyduğum feveranlara yardım edemem.

Gördüğüm heyelanları tamir edemem.

Ve sen,

Beni yaşatamazsın.

Şimdi büyü Heper.

Ta Akadlardan beri gözlerim seni.

Ta Mezopotamya'nın bağrında tuttum sineni.

Siman ancak başkasına yabancı ,

Ben ellerimle çizdim seni.

Bilmezsin insanlar katleder tüm lavdelenleri.

Sevmezler yangınla baş edenleri.

Gerekliyorsa yan,

Ben küllerinden yaratırım seni.
Bilmezsin insanlar ne duymak ister.
Sevmezler dilini gönlüyle bir edenleri.
Gerekiyorsa sus ,
Ben anlatırım söyleyeceklerini.
Büyü Heper.
Bakma , gör !
Duyma , dinle !
Konuşma , anlat!
Anca böyle var edebilirim seni.
Ta Kalubela'dan beri,
Ruhun ruhuma zincirli.
Şüphesiz şerrim,şeytanlarında gizli.
Merve Acır

Sonra Gel

Durul biraz ,
Bak birazdan Ay doğacak uzayın rahminden.
Milyonlarca yıldızı avuçlarına eker gibi ,
Sanki günebakan tarlasını biçip geçer gibi.

Durul biraz.
Bak güneş yoruldu ateşinden ,
Ve gelgitler çoğaldı göz mavisi saç telinde.
Asiler mırıldanmaya başladı o anarşist türkülerini
Bir kuzu baş gösterdi , koparılıns diye dünyaya.

Durul ,
Çünkü utanılacak şeyler var daha ,
Çünkü atılacak kahkahalar ve çınlatılacak kulaklar .
İzlenecek kadınlar var şarap eşliğinde.
Sevilecek saçlar ve okşanacak başlar.

Yelkovanların tümü senin olsun ve hatta akrepler.
Kumrular eşsizde yaşayabilsin , kur bana bir ütopya.
Tüm renklere baştan isim verelim
Mesela sarıya mör diyelim mora yeşil.
Tüm yargıları yargılayalım orada ve hükümsüz kılınsın tüm kararlar

Durul biraz ,
Bak birazdan Ay doğacak uzayın rahminden.
Sonra gel ,
Bir bardak çay içelim.

Merve Acır

Tahttan İndirilen Kral

Günaydın baba,
Kucak dolusu yokluğunla uyandım sabaha.
Bu sabahta öperek uyandırdı beni , dillere destan sensizlik.
Günaydın,
Yine bir bardak eksik doldu çaylar,
Bu yağmurda yine yalnız gideceğim okula.
Küçük kraliyetimin tahttan indirilen kralı,günaydın.
Kocaman yokluğun ve yaşadığının ufacık kanıtıyla günaydın baba.

Sabahları duyamadığım ses,
Bayramları öpemediğim el,günaydın.
İlk göz ağrın bugün yokluğunun zirvelerinde.
Doyamadan varlığına sen varken,
Yokluğunu yaşamakta niye ?

Günaydın,
Küçükken kucağından ayrılmadığım,
Ellerini tutmadan uyuyamadığım,
Annem bağıınca kaçtığım kapım,
Acıkınca tırmandığım ağacım!
Günaydın.
Dokunamadan yok olan dağım,
Savaş başlamadan yıkılan duvarım.

Günaydın baba,
Başıma edemediğim tacım,
Eğilipte öpemediğim etek...

Günaydın babacığım,
Günün aydın...

Merve Acır

Uyan Endymion

Neredesin ?

Latmos sensiz çöl gelir bana,
Hiç bir nota dolmaz kulaklarıma ve hiç bir ses !
Şafağın Tanrıçası vururken Beş Parmak Dağları'na,
Bir sen eksiksin,
Ve seninle ben dünyada.

Ben !

Helios ve Eos'un kardeşi Selene.
Ay'ın Tanrıçası,
Ama senin kölen Endymion !
Babama and olsun ki,
Yok oluşunda parmağı olanı geceye boğacağım !
Boğacağım onları Ay'ın tozlu zeminin de.
And olsun ,
Dökülecekler yer yüzüne zerre zerre.

Neredesin ?

Bu gün yıkamadım saçlarımı ,
Denizin ve göllerin gümüş suyunda,
Bu gün , çekmesin arabamı boğalarım,
Sönsün meşalem ve düşsün saçımdan yarım ayım ,
Dolaşmayacağım dünyayı !
Bu gece , uykunda sevemedim sevgilim seni sessizce...

Gelmesin Eos şafakta,
Aydınlanmayı hak etmiyor bu dünya .

Baba !

Ben senin gümüş saçlı kızın,
Saçlarımdan salıncak yapayım sana.
Dilersen kurban et beni geri kafalı Tanrılarına,
Dilersen,
Hades'e ver Demeter girsin yatağına,
Medusa alabilir başımı benim.
Ben Endymion'umu isterim.

- Uyuyor aşğın , güzel Selene'm.
Her zaman ki yerinde , Beş Parmağın eteğinde.
Tanrı'ları bilirsin izin vermez bu ilişkiye,
Nasıl sevdiğini bildiğimden Endymion'un,
Canını bağışladım uykuya, bağışladım canını Ay Tanrıçası'na.

- Git kardeşim , güzel Selene'm
Bu gün geç gelecek Şafağın atlısı ben!
Bu gün aydınlanmaz Latmos sen demeden.
Git, sarıl Endymion'a,
Sarıl ki utansın Hades zorbalığından
Sarıl ki Pyramus ile Thisbe'nin aşkı gülsün göklerden.
Apollon Daphne'den özür dilesin
Ares utansın korkaklığından

Ve Afrodite yansın hayasından.

Uyan Endymion !

Ben geldim.

Uyan, tüm gecelerim senindir .

Uyan, utanılacak şeyler var.

Uyan, Latmos'a bahar gelsin.

Uyan, koyunların korkmasını kurttan.

Uyan sevgilim ,

Selene'n geldi.

Uyan,

Ay Tanrıça'n.

Merve Acır

Yan Persephone !

Parlak bir nergisle başladı her şey.
Sevmeseydim tüm güzelliklerini yeryüzünün ,
Hapis olmazdım yer altına bu kadar.
O kadar parlamasaydı gözüme,
O kadar güzel durmasaydı yerinde ,
Ve ben , sevginin , onu özgür bırakmak olduğunu bilseydim kaçırmadan önce,
Yer yüzünde hep bahar olacaktı.

Ben , Persephone.

Tüm yaratılmışların ve hatta Tanrıların Tanrısı Zeus,
Ve bereket Tanrısı ulu Demeter'in kızı,
Sevdiği şeyi elde etmekte usta olan ve bunun için her yolu mübah kılan bir Tanrı'nın
karısı.

Yaşama aşık ama ölümler diyarının kraliçesi Persephone. Pehh.

Savaşırken Tanrılar,
Nerede uyuklamıştım,
Nerede düşmüştü başımda ki yoncadan taç,
Babam nerede vazgeçmişti kızından,
Nerede unutmuştum hükmetmeyi.

Ya da,

Doğmuş muydum bereketin rahminden.

Kaderimi babam mı belirlemişti böyle ,

Ya da ,

Babamın Tanrılığı değil miydi layetezelzel..

Olmasaydı Demeter,

Sonsuza dek kalacak mıydım burada ?

Yankılanıp geri bana mı dönecekti tüm vaveyla...

Küsmeseydi annem , olamayacaktım basübadelmevt.

Şimdi döndüm , bir çiçeğe daha kıymayayım diye , baharda döndüm, baharla döndüm.

Babam, ulu Zeus,

Böyle uygun görmüş ,

-ki

Annem küsmesin,

-ki

Kıtlıktan ölmesin babamın secde edenleri,

Egosu düşse yere nasıl çekilir Zeus.

Nasıl katlanır tüm karıları,

Evlatlarına nasıl hükmeder Zeus,

Keşke buraya sen düşseydin.

Kışlarım , yine yer altında...

Bir çok çocuğum var ,

Ama değil biri bile Hades'ten.

Kayboldu İzzetinefsim yer altında.

Baharın çocuklarını da hapsettim buraya.

Ben , Persephone.

Yakılmalıydım Roma'da.

Yakılmalıydım,
Roma'da.

Merve Acır

Yetim Yıldızlar Sönene Kadar

Düşmedik daha !

Yetim yıldızlar sönene kadar .

Annesini kaybetmiş bulut ağlayana kadar.

Biz yalnız kadınlar ,

Düşmedik daha ,

Anlaşılanaya kadar doğan bebekler

Ve

Ay sevişene kadar Güneşle

Bir çocuk peydahlanana kadar ufuktaki çizgiye,

Biz yalnız kadınlar ,

Düşmedik daha .

Merve Acır

Yıkılsın Nemrut

Daha fazla ne kadar dayanabilirim bilmiyorum.

Kaç defa daha çevirmeliyim kum saatini..

Kaç defa daha izlemeliyim aynı yerde güneşin düşüşünü ve yükselişini.

Daha fazlasında ne olur bilmiyorum.

Daha ne kadar eksik kalabilirim sensiz ?

Buraya yaz geldi ama biz hala güzde..

Kaç ilmek daha atacağım geleceğini bildiğim güne.

Kaç defa daha tekmelemeliyim kum torbasını , sehpa vurunca ayağım acımasın diye.
....

Sen yoksun !

....

Kaderim , Nemrut dağında beklemekmiş Nemrudu.

Yapamayacağım !

Azad etmelisin beni.

Açıp perdeni yüzüme söylemelisin gittiğini.

Katmer katmer sesinden dökülmeli fermanım.

Can çekişen kuş görse oturur ağlarsın sen.

Öldürürsün de.

Peki ya ben ?

....

Uyku yok !

....

Hayalim , Nevşehir'de uçan balonlarla gitmiş.

Dayanamıyorum !

Kırmalısın kalemimi.

Umut yok demiştim ben.

Umut hep var demişti sesin.

Seni boğmak istemezken kendim gördüm kumları.

Her geçen gün sende boğuluyorum derken sen gördün kıyıları.

....

Burada hayat yok !

....

Tüm beyazlarım , denizin ortasında bir teknede rakının içinde solmuş.

Beklemediğimi sandığın her an kıblem sana dönük.

Hatırlamadığımı sandığın her an parmaklarım resminde donuk.

Vazgeçtim sandığından beri az geçti.

Ben az geçti dediğim gün sen çoktan vazgeçtin.

....

Burada ses yok !

....

Yönettiğin en iyi film oldum ben . Haydi çek!

Çek gözlerini yönümü döndüğüm yerden.

Haydi çek , gülümsedi kadın.

Beni ıslatan yağmur oldun sen haydi yağ !

Yağ kuru topraklara ama git benden.

Haydi yağ , kurudu kadın.

....

Sen yoksun !

....

Yükseklerden atlamak sanatın.

Beton soğuk.

Su çivi.

Eğlenmek için atlar gibi,

Bir yamaçtan atıldım tek farkım halatsızdım.

Yeter Nemrut.

Başaramadım.

Takvim yaprakları düştükçe ölüyorum.

Dibimdesin ama dokunamıyorum.

Dibimdesin ama göremiyorum.

İşitemiyorum.

Tadamıyorum.

Sana dokunduğum ellerime lanet.

Sesini duyan kulağıma,

Yüzünü gören yüzüme ,

Tadını bilen damağıma lanet.

Bana lanet

Ama ,

Sana yine lavdelen...

Yıkılsın yüce Nemrut,

Düşün balonlar ,
Alabora olsun tekne.

Ben artık har oldum...

Bitsin bu cehennemim de.

Merve Acır